

תת"ע 4236/10/18 - עמאש חוסאם נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4236-10-18 מדינת ישראל נ' עמאש חוסאם
תיק חיצוני: 14210918315

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	עמאש חוסאם ע"י ב"כ עו"ד עייאט חאטם
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 15.5.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 10.10.18 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שניתנה עליו ביום 5.8.18 הודעת איסור שימוש על ידי קצין משטרה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, עבירה מיום 4.9.18. בישיבת הקראה מיום 21.11.18 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום וטען כי השכיר את הרכב; והתיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 15.5.19. הנאשם לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים.

בתצהיר שצורף לבקשה מיום 25.6.19 טען המבקש, כי מעולם לא קיבל זימון לדיון והוא לא זומן למשפט; כי הוא כופר במיוחס לו ואינו אחראי לביצוע העבירה והנסיבות שונות לחלוטין מכפי שתואר בכתב האישום, ויש לו הגנה טובה ואף מעולה בפני האישום; וכי עברו התעבורתי נקי, והפסילה פוגעת בפרנסתו. ב"כ המבקש טען בבקשה, כי בדיון ההקראה הקודם בו נכח המבקש לא נודע לו אודות מועד הדיון החדש אלא הודיעו לו כי הוא יקבל זימון בדואר עם תאריך הדיון; כי מדובר ברכב שהוא שכר באותו יום ממגרש בכפר קרע לרגל חתונה של בן משפחה, והבעלים של המגרש לא גילה לו אודות המצב המשפטי של הרכב, והוא לא ידע כי קיים צו איסור שימוש ברכב; ונגרם לו עוול ועיוות דין חמור.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי מועד הדיון נקבע בנוכחות הנאשם, תוך שהוזהר בחובת התייצבותו אחרת יישפט בהיעדרו, ואין לנאשם אלא להלין על עצמו שבחר שלא להתייצב; ובנסיבות אלה ניתן לנאשם יומו בבית המשפט.

בהחלטתי מיום 2.1.20 קבעתי הבקשה לדיון.

בדין מיום 2.1.20 לא התייצב המבקש; וב"כ המבקש טען, כי מועד הדיון פרח מזכרונו של המבקש, אשר אינו מנהל יומן ומועד הדיון נקבע זמן רב לפני הדיון והוא לא זכר את התאריך; ומיד כשנודע לו על פסק הדין פנה לייצוג, ולא מדובר בזלזול בבית המשפט; וכי מדובר ברכב שכור ממגרש, ולא ברכב בבעלות המבקש, ולא הודע לו שהרכב מושבת; וכי טענות אלה יוכחו במשפט בעדים ויוצגו מסמכים, שכן אלה אינם בשליטת המבקש.

ב"כ המשיבה חזר על ההתנגדות לביטול פסק הדין בנסיבות בהן המבקש לא התייצב לדיון להיחקר על תצהירו; כי מועד הדיון נקבע בנוכחות המבקש, ואין לקבל טענה לשכחה; והטענה כי המבקש שכר רכב נטענה ללא הצגת מסמכים, ולכן לא הוכח גם קיומו של עיוות דין.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

אשר לתנאי הראשון, ברי כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש נכח בבית המשפט, כפר במיוחס לו, ומועד ההוכחות נקבע בנוכחותו, ולא היה צורך בכל זימון נוסף; והמבקש עשה דין לעצמו ולא התייצב לדיון ההוכחות.

אין גם לקבל הטענה לשכחה של מועד הדיון כסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רעפ 8427/14 סאלם); ועל פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין. ראו למשל רע"פ 5146/09 **יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2009).

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)); ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 **ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בענייננו, המבקש לא הציג אסמכתאות כלשהן לטענת ההגנה; וגם בדיון שנקבע לא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, והמבקש אף לא טרח להתייצב לדיון בעניינו.

יחד עם זאת, אני סבורה כי בפי המבקש גרסת הגנה אשר ראוי שתישמע בבית המשפט.

לפיכך, יש הצדקה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר המבקש; אך נוכח התנהלותו של המבקש, ונוכח בזבוז הזמן השיפוטי, ביטול פסק הדין יהיה בכפוף לתשלום הוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 500 ₪, שישולמו תוך 30 יום מהיום בקופת בית המשפט, והתיק יקבע להוכחות.

לא ישולם סכום ההוצאות במלואו ובמועדו, הבקשה לביטול פסק דין תידחה, ופסק הדין שניתן בהיעדר המבקש יוותר על כנו.

התיק יובא לעיוני בחלוף המועד.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ה' טבת תש"פ, 02 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.